nieuws

Tiense suikerfabriek staakt de dialoog met bietentelers

nieuws

De belangenverdedigers van de suikerbietentelers zijn een illusie armer. Gelet op de Europese verplichting om tot een interprofessioneel akkoord te komen en de constructieve dialoog uit het verleden is men altijd blijven geloven in een akkoord met de Tiense Suikerraffinaderij over de vergoeding van de bieten in het post-quotum tijdperk. Dat geloof lijkt nu ver zoek. “De onderhandelingen zitten muurvast. Meer nog, er is eigenlijk geen sprake meer van onderhandelingen. Tijdens de laatste vergadering met de directie werd ons duidelijk dat de Tiense suikerfabriek onder druk van moedergroep Südzucker nooit van plan is geweest om enige toegeving te doen”, communiceert het Coördinatiecomité van de Planters van Haspengouw.

10 OKTOBER 2016 – LAATST BIJGEWERKT OM 14 SEPTEMBER 2020 14:37

Lees meer over:
akkerbouw
voedingsindustrie

De belangenverdedigers van de suikerbietentelers zijn een illusie armer. Gelet op de Europese verplichting om tot een interprofessioneel akkoord te komen en de constructieve dialoog uit het verleden is men altijd blijven geloven in een akkoord met de Tiense Suikerraffinaderij over de vergoeding van de bieten in het post-quotum tijdperk. Dat geloof lijkt nu ver zoek. “De onderhandelingen zitten muurvast. Meer nog, er is eigenlijk geen sprake meer van onderhandelingen. Tijdens de laatste vergadering met de directie werd ons duidelijk dat de Tiense suikerfabriek onder druk van moedergroep Südzucker nooit van plan is geweest om enige toegeving te doen”, communiceert het Coördinatiecomité van de Planters van Haspengouw.

Nu het ene na het andere gewas van de velden verdwijnt, beginnen landbouwers al te denken aan hun teeltplan voor 2017. Zullen er nog percelen gereserveerd worden voor suikerbieten is de grote vraag nu de afgevaardigden van bietentelers en de Tiense Suikerraffinaderij het niet eens zijn geraakt. In het maandblad De Bietplanter, dat je online kan consulteren, brengt het Coördinatiecomité van de Planters van Haspengouw verslag uit over de onderhandelingen, of beter gezegd over het gebrek daaraan. “We zijn op een muur gebotst”, doen de telersafgevaardigden hun relaas. “Er is bij de directie van de Tiense Suikerraffinaderij geen enkele openheid meer om ook maar één punt in het voorstel te wijzigen. De contractuele voorwaarden worden gewoon opgelegd aan de telers.”

Dat doet de afgevaardigden van de bietentelers besluiten dat ze puur als leveranciers van grondstoffen worden beschouwd. Daarop zeggen ze heel zuur: “We worden onder druk gezet om bieten te telen onder de kostprijs zodat de suikerfabrikant meer winst kan maken. Er wordt van ons verwacht dat we de opgelegde voorwaarden slikken en zwijgen. Doen we dit niet, dan zullen onze planters de rekening betalen.” Ze kunnen en willen zich daar niet bij neerleggen: “Als we de voorwaarden die de Tiense voorstelt aanvaarden, dan zullen de telers in de toekomst alles moeten ondergaan, zelfs zonder aan de onderhandelingstafel te worden uitgenodigd. De bietentelers zullen hier verzwakt uitkomen.”

Op de vraag welke punten uit het voorstel van de Tiense Suikerraffinaderij niet aanvaardbaar zijn, klinkt het: “We kunnen geen contractvoorwaarden onderschrijven die bij een suikerprijs van minder dan 450 euro per ton systematisch tot verliezen leiden bij de telers. Ook is er geen geldige reden om

het aandeel van de telers in de suikerverkoopwaarde te verminderen in het voordeel van de fabrikant. Verder is de vergoeding van de bietenpulp onrealistisch hoog (4 euro per ton) en is het niet transparant om deze vergoeding op te nemen in (en af te trekken van) de bietenprijs. Als telersafgevaardigden hechten we er belang aan dat het prijssupplement na afloop van de campagne duidelijk bepaald of bepaalbaar is. En we proberen de suikerfabriek duidelijk te maken dat een grondtarra van nul procent onhaalbaar en onrealistisch is, en het betalen voor het transport van elke kilo aarde onbillijk.

Om uit de impasse te geraken, heeft het coördinatiecomité voorgesteld om een verzoeningsvergadering in het bijzijn van de juristen van elke partij te organiseren. “Dit voorstel werd van tafel geveegd door de Tiense Suikerraffinaderij, net zoals het voorstel om beroep te doen op arbitrage door de ministeries van landbouw”, steken ze hun ontgoocheling niet weg. De vertegenwoordigers van de telers beseffen dat hun strijd om het voorstel van de Tiense Suikerraffinaderij billijker te maken niets heeft opgeleverd. “Het kon ook niet anders uitdraaien vermits nu blijkt dat de wil tot overleg bij de fabrikant nooit aanwezig was. De constructieve dialoog tussen fabrikanten en telers uit het verleden heeft plaatsgemaakt voor dreigementen en misbruik van dominante positie.”

De bietplantersorganisatie heeft naar eigen zeggen de moed gehad om “tot op het einde door te gaan in het belang van de telers”. Een tikkeltje verslagen en finaal toch vastberaden klinkt het: “Sommigen zullen zeggen dat dit niets heeft opgeleverd en dat we vanaf het begin beter hadden toegegeven. Zij die dit denken, hebben ongelijk. Dit zou een heel slecht signaal zijn geweest. Bietentelers en suikerverwerkers zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Het zijn partners en wij zullen er alles aan doen opdat de telers door de Tiense Suikerraffinaderij opnieuw als partners worden beschouwd en behandeld. We zullen niet toegeven aan bedreigingen en zullen alle stappen ondernemen om de voorschriften van de Europese marktregeling voor suiker – “die moedergroep Südzucker wil overtreden” – te doen naleven.”

Wat de leveranciers van de Tiense precies kunnen doen, is nog in onderzoek. Ergens wordt nog altijd gehoopt dat door arbitrage de onderhandelingen vlot getrokken kunnen worden. Lukt dit niet, dan overwegen de telersafgevaardigden de juridische piste. De situatie werd alvast aangekaart bij beleidsmakers. Terwijl een interprofessioneel akkoord met de Tiense Suikerraffinaderij verder weg is dan ooit, is de enige andere suikerfabriek in ons land (ISCAL) wél tot een akkoord gekomen met bietentelers uit Vlaanderen en Henegouwen. De aankoopvoorwaarden voor de bietencampagne 2017-2018 liggen vast en beantwoorden aan de verwachtingen van de telers. Bij een suikerprijs van 404 euro per ton werd een basisbietprijs van 26,29 euro per ton aan 16 procent suiker afgesproken. Als de suikerprijs onder de referentieprijs daalt, dan worden de risico's verdeeld tussen bietentelers en suikerfabriek.

In een gesprek met VILT heeft Erwin Boonen, directeur landbouwgrondstoffen van de Tiense Suikerraffinaderij, het contractvoorstel bij het begin van de zomer toegelicht.

Bron: De Bietplanter / eigen verslaggeving

VILT vzw

Bd Simon Bolivar 17
1030 Schaerbeek

Contact

T • 0473 59 41 39
M • info@vilt.be

Volg ons op:

screenreader.visit us on our facebook page: https://www.facebook.com/vilt.nieuws/
screenreader.visit us on our twitter page: https://twitter.com/vilt_nieuws
screenreader.visit us on our linkedin page: https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/
screenreader.visit us on our instagram page: https://www.instagram.com/vilt.nieuws
screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws
screenreader.visit us on our bluesky page: https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social

---

© 2025 VILT vzw, all rights reserved |
Privacy policy
Copyright
Cookie Policy
Cookie instellingen aanpassen

Webdesign by Who Owns The Zebra